

21. april 2016

Forslag til Inatsisartut-beslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at fremsætte forslag til ændring af tilbudsloven med henblik på at støtte op om de entreprenører, der ønsker at anvende byggematerialer af landets egne ressourcer.

(Medlemmer af Inatsisartut Aqqaluaq B. Egede, Inuit Ataqatigiit og Per Rosing-Petersen, Partii Naleraq)

Nu er det efterhånden ved at være rigtig længe siden, at man på det politiske plan startede med, at efterlyse en øget brug af landets forskellige egne ressourcer og bølgerne er gået højt hver gang. Ikke mindst har temaet også været et yndet diskussionsemne i samfundet.

Der er i denne forbindelse generelt efterlyst, hvad vort land kan tilbyde af alternative materialer, for eksempel har man indenfor tømrerfagets verden, været inde på de materialer, som vort land allerede er leveringsdygtig indenfor; ikke mindst, var der et punkt oppe og vende på Inatsisartut efterårssamling i 2015, da medlem af Inatsisartut Inequ Kielsen, i sin fremlæggelse var inde på, at projekter og firmaer som Sikublok, allerede har foretaget prøveproduktioner med deres mursten, hvoraf det fremgik, at der kan foregå en mere fasttømret produktion indenfor boligbyggeriet og, at man afledt heraf, ville kunne øge de bygge- og anlægsmæssige aktiviteter betydeligt. Det er endda fremført, at muligheden for eksport af murstensprodukter foreligger. Der har været foretaget rigeligt med forsøg her.

Desværre er der indtil nu ikke kommet mærkbare resultater frem og projektet kan derfor ikke betegnes som at være lykkedes, hvilket helt sikkert har en masse forskellige årsager til grund.

En meget nærliggende årsag kan være, at vi som folk kun er ganske få, hvorfor, at en større produktion med eksport til følge, ikke er særligt nærliggende i relation til, at skulle konkurrere på verdensmarkedet.

Siumut vægter på denne baggrund, dette debatoplæg som værende meget vigtigt. Hvad kan vi gøre bedre – som ingen andre har kunnet få til at lykkes indtil nu?

Der er helt sikkert mange forskellige svarmuligheder.

Det forhold, at vi befolkningsmæssigt er meget få, hvorfor, at de ressourcer vi selv oppebærer, kun kan betale sig, hvis ellers alt er nøje planlagt og organiseret og man ikke på nogen måde fraviger fra dette set-up.

Det er faktisk nøjagtigt det vi taler om her, som landsstyrekoalitionen med Siumut, Demokraterne og Atassut, har sat op som en del af deres fælles målsætning.

Citat start:

”Der skal arbejdes for at mindske import af byggematerialer udefra og derved bruge af materialer som landet kan levere og producere hvilket er af stor vigtighed for koalitionen.”

Citat slut.

En ting er stensikkert i denne forbindelse og det er, at opstart af ny virksomhed, er virkelig udfordrende; det kræver umådelige kræfter, masser af tid, samt et netværk af så stort et omfang, at der konstant skal arbejdes herpå.

Som et eksempel herpå kan nævnes at en af verdens rigeste virksomheder, som vi vist alle kender som “Apple”, blev skabt i faderens garage. En altovervindende stædighed, en viljefast tro på, at det kunne lykkes, var nogle af de grundlæggende elementer, der senere fik virksomheden op og stå.

Denne historie er meget overenssvarende til en masse andre iværksættere, som har måttet igennem de samme ting. Der er ligeledes mange iværksættere i Vort Land - vi kender dem næsten allesammen; nogle lykkes, men desværre er der andre der ikke lykkes. Sådan er iværksætternes virkelighed desværre skruet sammen og sådan er den verden som de opstår i.

Det faktum, at vi ikke bare lige fra dag 1 kan etablere virksomheder, der er fuldt ud internationalt baserede og konkurrencedygtige – det ved vi jo egentlig godt allesammen, hvorfor det heller ikke kan være så svært, at forstå, at vi der er så få som vi nu engang er, vi kan kun lykkes, hvis vi indser,

at vi skal samarbejde om det, hvis ellers vort lands egne ressourcer skal benyttes i et succesfyldt ærinde og udvikle sig til, at blive et bæredygtigt element i erhvervslivet der lykkes.

Som et eksempel herpå, så er der ikke noget i vejen for, at nogle af det offentliges bygge- og anlægsopgaver, udfra en nøje planlægning kan anvende sikublok, hvilket i så fald blot kræver, at der arbejdes ihærdigt hermed.

Eksempelvis, hvis nu man for alvor vil ramme hovedet på sømmet, og man ellers tør stå ved det her, og projektet rent prismæssigt er konkurrencedygtigt, hvad skulle der så være i vejen for, at lufthavnsbygningerne i Qaqortoq produceres af sikublok?

Eller, hvis ellers der er tale om konkurrencedygtighed og det ellers passer med planlægningen, hvorfor kan man så ikke forestille sig, at nogle af råstofudvindingsprojekterne, via IBA indgår i de nødvendige aftaler og at man bygger nogle af de huse eller bygningsværker, der alligevel står for at skulle opføres, ja – hvorfor ikke lade sikublok bygge alle bygningerne?

Hvis og såfremt, at bygge- og anlægssektoren i et mere vedvarende og øget omfang, kan blive forestået af sikublok, så er der ikke tvivl om, at konkurrenceevnen styrkes i relation til andre mere traditionelle byggeriformer, der benytter sig af materialer, som for eksempel træ, som vi importerer udefra. Der kan heller ikke herske nogen tvivl om, at en mere storstilet produktion, vil medvirke til generelt set, at mindske produktionsomkostningerne.

I et samfund som vores, hvor vi er så få som vi nu engang er, kommer vi ikke udenom, at vi skal samarbejde for at få ting til at lykkes, ikke mindst hvis vort lands egne ressourcer skal benyttes med held og udnyttes fuldt ud, så kan det være bydende nødvendigt, at vi beskytter hinanden og vores indbyrdes interesser, hvis ellers at vores konkurrencedygtighed overfor importerede bygge- og anlægsmaterialer, skal beskyttes, så kommer vi heller ikke udenom, at vi også skal kunne konkurrere med de importerede byggematerialer hvilket er vigtigt at gøre opmærksom på i denne forbindelse.

Med disse faldne bemærkninger fra Siumut, vil vi derfor støtte op omkring forslaget, idet der skal en mangfoldighed af mange ting til, for at sådanne projekter kan vinde i det lange løb og vi dermed kan tage de nødvendige første skridt til, at få tingene til at lykkes.

Formålet med forslaget er forståeligt nok og tiden er nu inde til, at vi skal have sådanne projekter op og stå.

Inden forslaget sendes til andenbehandling, indstiller vi, at forslaget forelægges for Anlægsudvalget.

Tak.

Jens-Erik Kirkegaard

Siumut.